

Abstrakt

Diplomová práce se zaměřuje na diskusi vhodného institucionálního uspořádání politiky vědy a výzkumu na národní úrovni pohledem zainteresovaných aktérů a expertů na řízení této oblasti. Jejím cílem je zjistit, jaký model institucionálního uspořádání a řízení této veřejné politiky považují oslovení zástupci aktérů a expertů za vhodný a jakými argumenty tento názor a zvolený model řízení legitimizují. Z hlediska teoretického ukotvení se diplomová práce opírá o teorii legitimacy zaměřenou na prostředí veřejných politik a koncept institucionálního pole vymezující v oblasti řízení veřejných politik vztahy a interakce vyššího počtu aktérů, kteří se podílejí na rozhodování o určité problematice. Analytická část práce je založena především na realizaci expertního šetření metodou *Delphi*, jemuž předcházel expertní dvojrozhovor pro identifikaci hlavních témat k řešení v současném systému politiky vědy a výzkumu v České republice. Z provedeného výzkumu je možné identifikovat hlavní výhody a nevýhody českého systému řízení této politiky, různost názorů na postavení některých aktérů (Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace a Akademie věd České republiky) a hledání vhodného modelu jejího řízení z hlediska potenciálního zřízení samostatného ministerstva pro tuto agendu, zpřesnění stávajícího stavu či nutnost otevření široké odborné diskuse o tématu, jakým způsobem by měla být oblast vědy a výzkumu v českém prostředí řízena. Práce prostřednictvím tematického sduřování názorů dotazovaných aktérů zpřehledňuje diskusi o problematice řízení oblasti vědy a výzkumu v českém prostředí vzhledem k aktuální povaze systému či současnému legislativnímu rámci.